

מ"ת 40446/07/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 40446-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
תיק חיצוני: 407166/2020

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	פלוני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רז קרן ישועה

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.

2. למשיב מיוחסות עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית.

3. כפי העולה מעובדות כתב האישום, המשיב והמתלוננת בני זוג. בתאריך 19.8.19 במסגרת תיק מ"ת 41950-05-19 הורה ביהמ"ש על איסור יצירת קשר בין המשיב למתלוננת והרחקה שלא תפחת ממרחק של 500 מטר ממנה.

בתאריך 11.7.20, החל ויכוח בין המשיב למתלוננת במהלכו אספה חפציה ופנתה לעבר הדלת על מנת לעזוב את הדירה, אז החל המשיב לקלל המתלוננת, משך גופה בחוזקה להרחיקה מדלת הבית, חנק אותה, הרים אותה בגרונה באוויר והיכה אותה בפניה. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו כשמפתחות הרכב בידה, תוך כדי כך נשרט המשיב בגבו מהמפתחות. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפיחות בפניה. במעשיו אלו, הפר המשיב את ההוראה החוקית שניתנה כדין על ידי בית המשפט.

4. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

לטענת ב"כ המבקשת קיים מארג ראיתי לכאורי כנגד המשיב: עדות השכן שהינו עד אובייקטיבי, המתאר את התקיפה, ובנוסף עדות המתלוננת המתארת את המעשים ותיעוד החבלות. כמו כן, המשיב קושר עצמו לאירועים. לטענת ב"כ המבקשת, מדובר בבני זוג, ציין כי קיים תיק קודם בגין עבירות דומות שבוצעו כלפי המתלוננת, ובמסגרת תיק זה הוטלו תנאים מגבילים אותם הפר המשיב.

לטענת ב"כ המשיב, אין המדובר בבני זוג מבחינה משפטית. המתלוננת הגיעה לביתו של המשיב, ולא בפעם הראשונה, כדי לבצע עבודות ניקיון בביתו, המשיב מאשר שלעיתים מקיימים בניהם יחסי אישות, מבלי יחדיו אך לא בני זוג ברמת המחויבות.

לטענת ב"כ המשיב, המתלוננת נ ג דרך קבע לגנוב כספים מביתו של המשיב, בנוגע לאירוע הנדון המשיב התעמת עם המתלוננת בנוגע לכסף שנטלה ממנו ללא ידיעתו ודרש לקבלו בחזרה, אז התפתח עימות בניהם, כאשר היא ניסתה לעזוב את הבית, לטענת המשיב ניסתה לדקור אותו עם מפתח בגב. לטענת המשיב, המתלוננת במהלך העימות ביניהם, איימה שתגיש כנגדו תלונה על אונס. מהודעת המתלוננת עולה כי היא מנסה לדלות פרטים בנוגע לגרסתו של המשיב בחקירה, כנראה מתוך חשש שהמשיב התלונן כנגדה וכדי להכין גרסתה בהתאם. בהודעתה קיימות סתירות רבות, מדובר במתלוננת מניפולטיבית.

לגבי עדות השכן טוען כי השכן ראה רק חלק האירוע, את החלק של המשיכה, לא ראה התקיפה, לא מתאר חבלות, רק מציין משיכה.

גרסת המשיב הינה אחידה, מפורטת, לטענתו משך המתלוננת כי רצה שתשיב לו את כספו, לא היה מעבר לכך כלום. במשטרה השוטר לא מתעד חבלות, אין תעודה רפואית. רק לאחר כמה ימים שולחת המתלוננת תמונות של הפנים שלה, הדבר לא הוצג ולא תועד במהלך חקירתה.

דין והכרעה:

5. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראייתי של חומר הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (24.11.05); בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08)).

6. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, ושמעתי טענות ב"כ הצדדים אני סבור כי קמה תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב.

כתב האישום מבוסס על עדות השכן, המתלוננת ותיעוד החבלות. לכך קיימים חיזוקים בדו"חות פעולה של שוטרים.

7. בטרם אדון בחומר הראיות שבפני, אתייחס לטענת המשיב כי המשיב והמתלוננת אינם "בני זוג" מבחינה משפטית, היות ולא ניהלו משק בית משותף או מגורים משותפים.

הפסיקה דנה בסוגיה זו ואכן השאלה המכרעת אינה קיומו של משק בית משותף או מגורים משותפים אלא יש לבחון טיב ומהות היחסים בין בני הזוג (ראה לעניין זה ת"פ 1339-12-12 מדינת ישראל נ' אמיר גנאיים (ניתן ביום 28.5.13)).

8. המשיב בחקירתו הראשונה מיום 12.7.20 ציין בפתח הדברים מיוזמתו, עוד בטרם נשאל שאלה מהותית כי אין לו

בת זוג קבוע וכי הוא רווק גר לבד. בהמשך, כשנשאל לגבי המתלוננת מסר: "היא בחורה שבא לנקות לי מדי פעם את הבית תמורת כסף ויש בנינו יחסי מין אבל היא לא בת זוג שלי כי עכשיו הייתי עם ידידה שלי בשם פטריסיה..." בהמשך חקירתו מוסר גרסה לפיה המתלוננת הגיעה לביתו ביום חמישי כדי לנקות ולעשות כביסות, נשארה לישון בבית, בהמשך שכנעה אותו לעשות איתו שבת ונשארה עד למועד האירוע המפורט בכתב האישום במוצאי שבת.

9. המתלוננת בהודעתה מיום 12.7.20 מסרה כי היתה אצל המשיב מיום רביעי 8.7.20 ועד לצאת השבת ביום 11.7.20 בערב. כשנשאלה לגבי הקשר עם המשיב מסרה: "בני זוג שנתיים וחצי". בהמשך מפרטת ואומרת: "הוא התחנן בפניי שהוא רוצה לשבת לדבר איתי, לבקש סליחה, להתנצל על הכל, הוא אומר לי שנתיים וחצי אני איתך זה לא בא ברגל". בהמשך החקירה, המתלוננת מעומתת עם טענות המשיב ובתגובה מסרה: "אז הוא שולח סרטונים גם, די עם השטויות שלו, נו אז אני נותנת סתירה? הוא גם אומר שהוא לא בן זוג שלי שאני סתם באה לנקות לו, אם אני בת זוג שלו שנתיים ומשהו ואת שמעת איך הוא כועס שאני מעלה סרטונים עם אחרים". ניתוח המפורט לעיל מצביע, כי יש בהודעות המתלוננת יחד עם גרסתו התמוהה משהוא של המשיב, כמו גם העובדה עליה אין חולק כי המתלוננת הייתה בביתו פרק זמן מיום רביעי עד צאת השבת, להוות ראיות לכאורה לעניין היותם בני זוג.

10. לגבי עבירת האלימות המיוחסת למשיב, נראה כי גרסת המתלוננת הינה מתפתחת, בהודעתה הראשונה בסמוך למועד קרות האירוע, בביתה, טענה כי כלל לא הייתה באשקלון ולא היה כלום, בנוסף כאשר נשאלה האם ניתן לצלם החבלות שבפניה, השיבה שאין צורך. אולם, בהודעה מאוחרת יותר מאותו היום שנגבתה בתחנת המשטרה, משנה גרסתה ומפרטת האירועים, המתלוננת סיפרה שהיא והמשיב נמצאים בזוגיות כשנתיים וחצי, כאשר המשיב נוקט כלפיה באלימות באופן תדיר והיא אף אושפזה בבית החולים עקב כך. לגבי האירוע הנדון סיפרה שהייתה אצל המשיב מיום רביעי אמרה לו שברצונה להמשיך בחייה ומעוניינת להתחתן ורצתה ללכת לביתה ואז חנק אותה נתן לה אגרוף וקילל אותה. בהמשך סיפרה שמשך בשיערה. השכן הבחין במתרחש, ראה שהמשיב מרים אותה, חונק אותה ומכה בלחיה באמצעות אגרוף.

11. בהודעת המתלוננת מיום 12.7.20 כאשר נשאלה בתחילה לגבי האלימות שנקט נגדה המשיב מסרה: "אני לא רוצה לענות על זה", כשנשאלה ממה סימן החבלה בפניה, השיבה: "אני רוצה לדעת מה הוא אמר עליי. שני הוא מכה באופן אוטומט סידרתי..." כשנשאלה בהמשך אם הגישה תלונות על אלימות קודמת, השיבה: "לא הגשתי תלונה, אבל את יודעת כמה פעמים הייתי בתחנה? אמרתי אני מגישה תלונה וחזרתי ברחתי מפה". בסיום הודעתה הוסיפה מיוזמתה ואמרה: "כן, יש לי מה להוסיף, כל הזמן אני שותקת וחוזרת לאותה נקודה, אני לא יודעת למה אני עושה את זה, אתמול היו אצלי שוטרים בבית והם אילצו אותי לבוא".

12. לפי עדות השכן, שהיה זה שיזם את הקריאה למשטרה והזעיק אותם למקום, שב לביתו שמע רעשים ואז ראה את המתלוננת יוצאת מהבית בוכה והמשיב נותן לה מכות, היא רצתה לצאת והוא משך אותה פנימה חזרה ואז שמע עוד מכות, המתלוננת יצאה מהבית, הבחינה בשכן ואמרה "זה אני שתיתי". השכן תיאר את התקיפה "הוא הרביץ לה עם הידיים על הבטן ומשך אותה בכוח לבית" (שורה 13)

השכן גם ציין כי היה עד לאירוע אלים נוסף בין בני הזוג לפני כחצי שנה - שנה (ראה הודעת מר ג'יימס רובינסון מיום 11.7.20).

בהודעה מאוחרת יותר חוזר על הדברים, מציין כי ראה את המתלוננת מחוץ לדירה, ניסתה לצאת והמשיב משך אותה בחזרה מהחלק העליון של הגוף שלה, שמע כי מנסה לצאת שוב, שמע רעש של מכות, לא ראה ואז הצליחה לצאת, הבחינה בו מזעיק המשטרה ואמרה "הכול בסדר זה טעות שלי אני שתיתי". השכן ציין שלא ראה מכות אלא רק ראה את המשיב מושך את המתלוננת באלימות, הדגיש בדבריו "אבל ממש באלימות ממש משוגע" (שורה 42).

13. מפנה לדו"ח הפעולה של השוטר עיסאת חסון מתחנת דן מיום 11.7.20 שעה 22:47 מפרט את סימני החבלה על המתלוננת "הבחנתי כי על פניה סימן אלימות כמו כן גם על צווארה", ציינה כי סובלת מכאבי ראש אולם סירבה להתפנות ולא הייתה מעוניינת כי יוזמן מד"א. בגרסתה לשוטר שללה כי הייתה באשקלון ומסרה גרסה לפיה הבחינה באריתראי שהרביץ לאשתו ושניסחה להפריד ביניהם, היכו אותה.

14. המשיב נחקר בשתי הזדמנויות. מפנה לחקירתו האחרונה מיום 14.7.20 (חקירה בכתב יד) מסר כי היה מאבק ביניהם בסמוך לדלת הכניסה כאשר לטענתו "היא דחפה אותי ורציתי להוציא אותה מהדירה בזמן הזה דקרה אותי אם (הטעות במקור) המפתח בגב שרציתי להוציא אותה בחוץ היא נחבלה או מהדלת או ממני.."(שורות 15-19). בהמשך, נשאל לגבי החבלה בפנים של המתלוננת, מסר: "לא הרמתי עליה יד דחפתי אותה מהבית... יכול להיות שקיבלה מהדלת היא בחוץ ואני בפנים ואנחנו דוחפים ומושכים את הדלת" (שורות 23-26). בתשובה לשאלה לעניין הפרת צו בית המשפט האוסר עליו להתראות עם המתלוננת, מסר בתגובה: "כמו שבמקביל לי אסור להתראות גם לה אסור באותה מידה... היא באה אלי הביתה" (עמוד 4 שורות 6-13).

15. בית המשפט בשלב לכאורי זה בוחן את הפוטנציאל הראייתי ואינו קובע ממצאי מהימנות. יחד עם זאת, ההתרשמות מחומר החקירה מצביע על המתלוננת העונה להגדרה של "אישה מוכה" החוזרת לבן הזוג שלה למרות שלא אחת ספגה ממנו אלימות. המתלוננת לא רצתה להגיש תלונה למשטרה, ניסתה אף להניא את השכן מלהזעיק את המשטרה, כאשר השוטר הגיע לביתה והבחין בחבלות מסרה גרסה לפיה כלל לא הייתה באשקלון. רק בחקירה מאוחרת יותר פירטה את האירוע וכי לדבריה אין זה אירוע אלימות ראשון של המשיב כלפיה, אף הגיעה לתחנת המשטרה להגיש תלונה פעמים קודמות ונמנעה מכך.

חיזוק לגרסתה של המתלוננת, נמצא בהודעות השכן ובחבלות על גופה כפי שתועדו במלל על ידי השוטר.

המשיב קושר עצמו לאירוע אולם מכחיש אלימות על ידו ואדרבה טוען לאלימות של המתלוננת כלפיו אולם גרסתו אינה עולה בקנה אחד עם הודעות השכן, שהינו עד נייטרלי ומסר כי הבחין במשיב מושך את המתלוננת לדירתו ולא כפי גרסת המשיב שניסה להוציאה מחוץ לדירה.

16. המשיב בגרסתו מודה בביצוע העבירה של הפרת הוראה חוקית וניכר כי אינו מבין כלל את חומרת המעשה בכך שטוען כי המתלוננת היא זו שהגיעה לביתו. מארג הראיות הכולל הודעות מתלוננת, דו"חות הפעולה של השוטרים, הודעות השכן וסימני החבלה על גופה של המתלוננת מקימים רף ראיתי לכאורי בעוצמה גבוהה.

רק בשל הכחשת האירוע על ידי המתלוננת בגרסאותיה הראשונות לשוטר שהגיעה לביתה, לא מצאתי לנכון לקבוע

קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה.

17. למשיב עבר פלילי בעבירות אלימות כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2017, תלוי ועומד נגדו הליך פלילי בגין עבירת אלימות כלפי אותה מתלוננת, בגין כך קיימים תנאים מגבילים, אותם הפר לכאורה כמפורט לעיל.

בנסיבות המפורטות, נוכח קיומה של עילת מעצר סטטוטורית כפולה - בשל תקיפת בת זוג ולאור עבירה של הפרת הוראה חוקית, בשים לב לכך שהפר תנאים מגבילים הקשורים להרחקתו מהמתלוננת, לא מצאתי לנכון להורות על שחרור לחלופה שהוצגה בטרם יתקבל תסקיר מעצר שיבצע הערכת מסוכנות למשיב, יביא את עמדת המתלוננת ויבחן את החלופה המוצעת על ידי המשיב.

ניתנה היום, י"ב אב תש"פ, 02 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.